

enhver Bekendtgørelse — hvorved der jøtages Sigte paa en Bekendtgørelse i Bladene — i og for sig er offentlig, saaledes at dette Ord vil kunne udgaa.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 9 gaar ud paa, at denne Paragraf skal gaa ud. Man har ment, at det Forhold, der tales om, hvis det skulde gennemføres, vilde volde adskillig Usikkerhed, baade med Hensyn til Erhvervelse og Besiddelse af Aktier. Ændringsforslag Nr. 10 til § 10 opfylder et Ønske, som var stillet til den højtærede Minister, og som i Virkeligheden gik ud paa, at man vilde have en Ændring til § 4, hvor der er Tale om den Sum, under hvilken et Aktieselskab ikke maa stiftes. Det vil erindres, at i de Forslag, man har haft i dette høje Ting om en Aktielov, har den Sum, der har været sat som Minimum for Aktiekapitalen, været meget vekslende. Man begyndte med 50,000 Kr., gik senere ned til 10,000 Kr. og ender nu med 5,000 Kr., et Beløb, som der indenfor Udvalget var nogen Stemning for at forhøje; i alle Tilfælde holdt man paa, at noget mere skulde der kræves. Resultatet af disse Forhandlinger blev ikke et Ændringsforslag til § 4, men dette Ændringsforslag til § 10, der stiller Krav om den mindste Indbetaling, der skal være sket, og som ikke maa være under 5,000 Kr. I denne Forbindelse ønsker jeg at sige, at der saasent som i Gaar til Udvalget er sket en Henvendelse fra Hovedbestyrelsen for Forsikringsforeningen, som mener, at Forsikringsselskaberne maa være meget brøstholdne ved denne Ændring til § 10. De gør gældende, at det er højst uheldigt, at Forsikringsselskaber skal kunne stiftes med en saa ringe Kapital. Først gaar man i Skrivelsen ud fra, at den mindste Kapital, de kan stiftes med, er 10 pCt. af 5,000 Kr., altsaa 500 Kr.; nu erkender man, at Ændringen, hvis den vedtages, vil bevirke, at den mindste Sum, Forsikringsselskaber kan stiftes med, vil være 5,000 Kr. Det er ganske ejendommeligt for det første, at Forsikringsselskaberne saa sent som i Gaar kommer med en Henvendelse til Rigsdagen vedrørende et Lovforslag, der i mange Aar har ligget paa Tingets Bord og i denne Samling har været til Behandling i 5—6. Maaneder. For det andet har det ikke meget paa sig, thi i Øjeblikket kan man stifte Forsikringsselskaber med en indbetalt Kapital af kun 1—200 Kr., ja, endogsaa med kun 10 Kr.; der er ikke nogen som helst Grænse for, hvad der kræves. Naar der nu kommer en Forbedring i Forholdet, idet der fremtidig vil kræves 5,000

Kr., turde der ikke være saa megen Grund til Klage. Derimod kunde der — det skal jeg villig indrømme — være Spørgsmaal om, om der ikke var Grund til at ordne hele Spørgsmaalet om en særlig Lovgivning for Forsikringsselskaber. Det maa erindres, at vi her beskæftiger os med en almindelig Lov om Aktieselskaber, og det er meget faa Aktieselskaber, som undtages, kun Livsforsikringsselskaber og saadanne Selskaber, for hvilke der allerede gælder særlige Love, saasom Nationalbanken og andre. Det forekommer mig, at denne Indsigelse fra Forsikringsverdenens Side ikke er ganske begrundet, derimod vil jeg kunne tiltræde den Tanke, at man søger at faa den højtærede Minister til at optage Spørgsmaalet om en særlig Lovgivning for alle Forsikringsselskaber.

Ændringsforslag Nr. 11 tilsigter kun at gøre det lettere for Registratør, naar han har Postadressen, at finde, hvem han skal henvende sig til. Ændringsforslag Nr. 12 er kun en Rettelse af Paragrafhenvisningsnummeret. Ændringsforslag Nr. 13 er en Følge af, at vi foreslaar, at § 9 udgaar; vedtages Ændringsforslaget om at slette § 9, hvad vi gaar ud fra, er Ændringsforslag Nr. 13 en Nødvendighed.

Ved Ændringsforslag Nr. 14 præciserer og lovfæster man et Forhold, som i Virkeligheden nu altid respekteres, nemlig at Aktiebrevet, naar det fulde Beløb ikke er indbetalt, skal forsynes med en Paa-tegning derom, ligesom den paagældende ogsaa, naar han nyder en Aktionærs Rettigheder, maa have udstedt en Forskrivning for det indbetalte Beløb. Ændringsforslag Nr. 15 er kun stillet for at undgaa Tvivlsspørgsmaal om, i hvilket Omfang en Bestyrelse, der staar overfor en Aktieudvidelse, skal kunne foretage denne. Ændringsforslag Nr. 16 til § 23 er kun en Forkortelse og Tydeliggørelse af selve Paragraffen. Ændringsforslag Nr. 17 til § 26 betegner en Skærpelse med Hensyn til de Krav, der kan stilles fra Kreditorernes Side, men det maa ses i Forbindelse med Ændringsforslag Nr. 18, hvorved der, hvis man skulde finde, at de Betingelser, der stilles for at varetage Kreditorernes Interesser, skulde være for skarpe, gives Ministeren en Bemyndigelse til at dispensere fra de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser. Ændringsforslag Nr. 19 er kun en Tydeliggørelse af, hvad der staar i Paragraffen. Ændringsforslag Nr. 21 til § 31 er fremsat, fordi man vilde knytte det paa Prokuriststillingen hvilende Ansvar bestemt til her i Landet boende Personer.